

آیت الله قرهی: عبادت بدون داشتن امام معصوم مقبول نیست

قرهی گفت: وقتی امام در پرده عصمت باشد، دیگر خیال انسان راحت است اما اگر امام معصومی نداشته باشد، ولو عبادت هم کند مقبول نیست.

قرهی گفت: وقتی امام در پرده عصمت باشد، دیگر خیال انسان راحت است اما اگر امام معصومی نداشته باشد، ولو عبادت هم کند مقبول نیست.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله قرهی از دروس اسرار مهدوی مطلبی گفته که در پی می آید.

در این روایت تأمل بفرمایید - وجود مقدس حضرت امام جعفر صادق (ع) می فرمایند: «كُلُّ مَنْ دَانَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ بِعِبَادَةٍ يُجَاهِدُ فِيهَا نَفْسَهُ وَ لَا إِمَامَ لَهُ مِنَ اللَّهِ فَسَعْيُهُ غَيْرُ مَقْبُولٍ وَ هُوَ ضَالٌّ مُتَحَيِّرٌ وَ اللَّهُ شَانِيٌّ لِأَعْمَالِهِ وَ مَثَلُهُ كَمَثَلِ شَاةٍ ضَلَّتْ عَنْ رَاعِيهَا وَ قَطِيعِهَا وَ الْإِمَامُ حَافِظُ الدِّينِ وَ اللَّهُ حَافِظُ الْإِمَامِ» هر که در راه عبادت خدا قرار گیرد، جهاد و تلاش کند و زحمات بسیار بکشد - «بِعِبَادَةٍ» یعنی هر عبادتی؛ یعنی مدام نماز بخواند، روزه بگیرد و بخواهد خداشناس شود - اما امامی از طرف خدا نداشته باشد، سعی او مقبول نیست، خدا عبادت او را نمی پذیرد و در واقع او گمراهی متحیر است.

ما دو نوع گمراهی داریم؛ یک نوع گمراهی این است که انسان بعدها متوجه می شود و برمی گردد، اما یک گمراهی دیگری هم هست که فرد در آن متحیر می ماند و مدام در حالتی است که نمی داند چه کند و همیشه سرگشته است.

«وَ اللَّهُ شَانِيٌّ لِأَعْمَالِهِ» خدا هم کارهای او را زشت می پندارد، یعنی نماز می خواند اما نماز او در نزد خداوند زشت است.

ما متوجه نمی شویم، می گوییم یعنی چه؟! خوب آن ها هم نماز می خوانند، نماز، نماز است دیگر اما این نکته خیلی مهم است که وقتی آن ها عبادت می کنند، سعی شان مقبول نیست «فَسَعْيُهُ غَيْرُ مَقْبُولٍ» و آن ها ضال و متحیر هستند «وَ اللَّهُ شَانِيٌّ لِأَعْمَالِهِ» و خداوند عمل آن ها را زشت و پلید می پندارد.

در ادامه می فرمایند: «وَ مَثَلُهُ كَمَثَلِ شَاةٍ ضَلَّتْ عَنْ رَاعِيهَا أَوْ قَطِيعِهَا» مثل آن ها مثل گوسفندی است که چوپان و رمه خود را گم کرده است.

«الْإِمَامُ حَافِظُ الدِّينِ وَ اللَّهُ حَافِظُ الْإِمَامِ» امام مردم را هدایت می کند و خدا هم امام را محافظت می کند. بعضی گفتند: محافظت یعنی هدایت و بعضی دیگر گفتند: منظور از محافظت، یعنی نگهداری که همان عصمت است و هر دو نظر هم درست است.

وقتی امام در پرده عصمت باشد، دیگر خیال انسان راحت است ولی اگر انسان، امام معصومی نداشته باشد، ولو عبادت هم کند مقبول نیست.